

Jij en de Bijbel

Bijbelverhaal, Sam en Anne, wist je dat, puzzelen en internetten

Elia en koning Achab

De vrouw keek Elia verbaasd aan, toen hij haar om eten had gevraagd, en zei: "Water wil ik wel halen, eten heb ik niet voor u. Ik kan nog één koek bakken voor mij en mijn zoon, dan is alles op". Elia zei: "bak eerst voor mij een koek, daarna kun je voor jezelf en zoon een koek bakken". Want zo zegt de Here, de God van Israël: "Het meel in de kruik en de olie in de fles zal niet opraken, totdat er regen komt". Ze deed wat hij vroeg. Omdat ze geloofde, liet God het meel en de olie tijdens de hongersnood niet opraken. Elia bleef lange tijd bij haar, en vertelde haar veel over God. Zo leerde zij God steeds beter kennen, en begreep zij dat ze alleen Hem moest gehoorzamen en Hem meer moest liefhebben dan alles wat ze had. Maar toen haar enige zoon ziek werd en stierf, was ze teleurgesteld en boos. Ze ging huilend naar Elia en zei: "Ben je daarom gekomen, om mij mijn zonden te laten zien en mijn zoon te doden?" Zo was het natuurlijk niet. God stelde haar geloof op de proef. Elia bad tot God, en vroeg of de jongen weer mocht leven, om zo de moeder te laten zien dat God macht heeft over leven en dood. God verhoorde Elia, en de jongen werd weer levend. De moeder dankte God en diende alleen nog Hem.

Koning Achab had Elia overal laten zoeken, maar hem niet kunnen vinden. Achab en Obadja gingen het land door om te kijken of er nog ergens wat gras was, anders zouden al zijn dieren dood gaan. Achab was boos, en gaf Elia de schuld. Hij bedacht niet dat het zijn eigen schuld was, omdat hij niet naar God luisterde. Obadja diende God wel. Hij begreep dat God het volk strafte, omdat het de afgoden diende. Hij had zelfs honderd profeten verborgen, en bracht hen elke dag eten en drinken. Dat was gevaarlijk, omdat koningin Izebel alle profeten wilde doden. Nadat de droogte drie jaar had geduurd, stuurde God Elia weer naar Achab. Op een dag stond hij opeens voor Obadja, en die schrok. De koning had gezegd, dat iedereen die Elia zag hem dat meteen door moest geven. Wat moest Obadja nu doen? Maar Elia zei: "Ga naar de koning en zeg dat Elia hier is". Obadja was bang dat God Elia intussen misschien ergens anders naar toe zou brengen, en dan zou Achab hem doden. Elia zei: "Ik ga niet weg en zal naar Achab gaan". Obadja ging gelovig naar Achab. Die was blij, want nu zou hij eindelijk die onheilsprofeet in handen krijgen. Toen Elia vóór hem stond, zei Achab tegen hem: "Ben je daar, ongeluksbrenger van Israël"? Of Achab Elia kwaad deed vertel ik je de volgende keer.

Het was een mooie nazomer dag, en Sam en Anne speelden in het park. Overal op de grond lagen felgekleurde bladeren, rood, geel en bruin. Vanuit een boom zong een roodborstje zijn zachte liedje. En al scheen de zon, het bleef frisjes, en de kinderen droegen allebei een trui. Die van Anne was wit, en ineens zag Sam er iets roods op. "Kijk, je hebt geluk! Een lieveheersbeestje!" Maar toen Anne wou kijken, deed dat beestje zijn vleugels open, steeg als een mini-helikoptertje op, en vloog weg.

Later die dag zagen ze nog meer van die kevertjes, en thuisgekomen wilden zij daar meer van weten. "Waarom heten ze zo?" "Brengeen ze echt geluk?" mama dacht dat de naam te maken had met de Here Jezus, omdat mensen bij hun rode kleur aan zijn bloed denken. "Hij is voor ons gestorven om ons van onze zonden te redden", vertelde zij. "Maar zij zijn echt geluksbrengers voor boeren en tuinders, want zij vreten schadelijke luizen op. Zonder lieveheersbeestjes zou ik zelf moeilijk mijn rozen mooi kunnen houden".

Een paar weken later leunde Sam in de schoolpauze op het metalen hek van de speelplaats. Een andere jongen schopte een bal naar hem toe en hij dook om die te pakken. Toen zag hij iets merkwaardigs. In een hoek van het hek zaten heel veel lieveheersbeestjes, dicht tegen elkaar aan gedrukt. Wat raar, dacht hij. Waarom doen ze dat? In de bibliotheek vond hij een boek over insecten, en ontdekte dat veel lieveheersbeestjes in winterslaap gaan. Anne moest ook kijken natuurlijk, en zij wilde weten of ze allemaal hetzelfde aantal zwarte stippen hadden.

"Waarom zijn zij rood" vroeg Anne later. "Sommigen zijn geel of zwart," wist Sam nu. "Nou, felle kleuren schrikken vijanden af, bijvoorbeeld vogels, omdat die denken dat zij wel vies zullen smaken. Het zijn echte waarschuwingstekens", zei Papa. "En maakt het aantal stippen wat uit?". "Niet echt, maar sommige mensen geloven dat dit het aantal kinderen is dat je zult krijgen!". "Dan krijg ik er zeven" zei Anne trots. "Maar er zijn er ook met wel veertien van die stippen; hoe vindt je dat?", zei Sam? Toen zei Anne maar niets meer.

Wist je dat?

Glas

Voor ons is glas zo gewoon. Onze huizen zijn heerlijk warm, vooral met dubbelglas. Lange tijd hebben mensen het moeten doen zonder glas. Je had een gat in de muur voor het licht. Soms werd er van een blaas van een dier een soort raam gemaakt. Je kon er niets door zien; wel hield het de regen tegen.

obsidiaan

Toch is glas is niet een uitvinding van de mens. Glas kan zomaar ontstaan bij hoge temperatuur zoals een vulkaanuitbarsting. Stukjes glas kon je daarom overal vinden. Wat heb je daar dan aan? Al heel vroeg leerden de mensen dat je door verhitting van die stukjes mooie voorwerpen kon maken. Er zijn zelfs sier glasvoorwerpen gevonden die al duizenden jaren voor Chr. gemaakt zijn. 1500 jaar voor Chr. ontdekten men de zandkern techniek. 300 jaar voor

Chr. veranderde het in 'vorm geperst glas'. Op de filmpjes van de website van de school tv beeldbank kun je dit bekijken. De glasindustrie werd heel belangrijk. Er werden sieraden, schalen en flesjes voor olie en parfum gemaakt. In de Bijbel lezen we over mirre, dat is een soort olie die heel kostbaar is en erg lekker ruikt. Mirre kon het beste worden bewaard in een glazen flesje. Het was moeilijk en veel werk om een flesje te maken. In de eerste eeuw voor Chr. werd het glasblazen

ontdekt. Nu kon men snel en makkelijker een flesje maken. Als iets mislukte was het geen ramp. Het glas kon zo weer gesmolten en opnieuw in vorm geblazen worden. In de tijd van de Here Jezus waren er al glasblazerijen. De Joden waren hele goede glasblazers. De Romeinen ontdekten dat je van geblazen glas, wat nog heet en zacht was, ook platte stukken kon maken. Door die platte stukjes met hout aan elkaar vast te maken ontstonden de eerst ruiten. Het was dik, hobbelig en ondoorzichtig

glas. Alleen paleizen, badhuizen en rijke mensen hadden dit glas. Het glas werd steeds mooier en beter en zelfs gekleurd. Kerken kregen prachtige gebrandschilderde ramen. Mooie Bijbelse afbeeldingen waren in het glas te zien. Mensen die niet konden lezen, leerden veel van deze ramen. Heb je wel eens zo'n mooi raam goed bekeken en een Bijbelverhaal herkend?

Internet

Op de schooltv.nl staan interessante filmpjes over dieren. Als je op de website bent, tik je lieveheersbeestjes in. Dan kun je wel zes filmpjes bekijken. Zoek ook eens andere dieren op, waarover is verteld in Sam en Anne.

Hoe mooi de Romeinen glas konden maken is te zien op: glasblazen.nl/index.php/geschiedenis/glasblazen-romeinen
Over de geschiedenis van glas van de Oudheid tot nu kun je meer te weten komen op: nederlandseglasfabrikanten.nl/glas/geschiedenis-van-glas/

Woordzoeker bij wonderen van de natuur

S V R B G E L U K P
T L E O L T E Z K O
I E V I Z A G W E O
P U E O T E D A V T
P G R N G J N R E J
E E O Z I E E T R E
N L O N L O L S S O
S S D G E E L S G E
B L A D L U I Z E N
W N U T T I G E L D

Zoek de woorden hier onder op en streep ze in de woordzoeker door.
De letters die overblijven vormen een leuke zin. Succes!

BLAD	GEEL	POOTJE	ROZEN	VOGELS
BLADLUIZEN	GELUK	NUTTIG	STIPPEN	ZWART
EITJES	KEVERS	ROOD	VLEUGELS	